

לְחַצְרוֹתָיו ob vel ad atria Domini:) in quibus A
 scil. conveniebant Israëlitæ, spectandorum sacri-
 ficiorum, audiendarum concionum & cantio-
 num vel musicæ, fundendarum precum, persol-
 vendarum laudum, ac impetrandæ remissionis
 peccatorum causâ, item ubi sacras ex decimis
 eucharisticisque victimis instituebant epulas,
 &c. vide *Exod. XXVII, 9. seq.* Plurali iterum utitur,
 quia atrium, seu spatium illud *ἱερόθυρον*, taberna-
 culum templumque ipsum ambiens & inclu-
 dens, erat duplex, exterius pro populo, interius
 pro Levitis ac Sacerdotibus, *2. Reg. XXI, 5. 1. Par.*
XXVIII, 6. 2. Paral. IV, 9. atque sic supra quoque
Psalms. LXV, 5, dixit: beatus, qui habitat **לְחַצְרוֹתָיו**
 in atriis tuis: *Psal. XCII, 14.* plantati in domo Do-
 mini, **לְחַצְרוֹתָיו** in atriis Dei nostri florebut: *Psal.*
C, 4. introite portas ejus in celebratione **לְחַצְרוֹתָיו**
 atria ejus in laude; *Psalms. CXVI, 19.* vota mea ex-
 solvam **לְחַצְרוֹתָיו** &c. *Psal. CXXXV, 2.* lau-
 date DEum, qui stas **לְחַצְרוֹתָיו** domus Dei nostri.
 De atriis templi Salomonei qui desiderat plura,
 adeat *L' Emper. middoth. p. 70. seqq. 169. seq. Joseph.*
l. 15. A. C. 14. & l. 6. B. c. 6. Prefixum (**לְ**) est propter,
 ut *Exod. IV, 26. &c.*

לִבִּי cor meum & caro mea:) i. e. totus ego,
 quantus sum, tam anima, (cujus in Corde sedes,) *anima*
 quam corpus & membra ejus singula: vel; *anima*
 mea appetit, & cor meum, h. e. id quod in animâ
 est instar cordis aut medullæ præcipuum nobilif-
 simumque. Confer *Psalms. LXXIII, 26.* caro mea &
 cor meum defecit. Lutherus: mein Leib und Seel/
 (prius: mein Herz und Leib.) Sic *Psal. LXXIII, 2.* fitit
 ad te anima mea, desiderat ad te caro mea.

יִרְנְנוּ exultant ad DEum vivum:) ita Pagn,
 vel (juxta Pisc.) exclamant, & præ tristitiâ vociferan-
 tur, quomodo proximè de animæ deliquio vel
 consumptione verba fecit. Quorsum citatur illud
Thren. II, 19. surge **יִרְנְנוּ** vociferare de nocte, in prin-
 cipio vigiliarum effunde ut aquas cor tuum. Vi-
 de supra *Psal. LI, 16.* Campensis: præ gaudio exilie-
 bant ad nomen Dei vivi. Luth. freuen sich in dem le-
 bendigen Gott. Quotiescunque scil. post feria,
 mea desideria compos reddor votorum, atque in
 spiritu tuas gusto, Domine, delicias, tunc ad te
 præ gaudio exclamo, canto, &c. Atque h. m. de
 exultatione spirituali etiam *Chaldeus, LXX, Vulg.*
Syrus, Arabs, Æthiops, &c.

יְיָ DEum vivum:] qui scil. verus est DEus
 in relatione ad idola Deosve gentium fictitios,
 qui uti in se & per essentiam formaliter est ipsa
 vita, ita & effectivè viventium omnium opifex
 vitæque omnis origo. Plura de hõc Dei epithe-
 tō vide sis *Psalms. XLII, 3.* confer *Job. V, 26.* ubi Pa-
 ter vitam dicitur habere in semetipsõ, Filioque
 dedisse vitam habere in seipsõ: *cap. VI, 57.* ubi Fi-
 lius dicitur vivere per Patrem: *Athor. III, 15.* princeps
 vitæ &c. Adhunc ergõ Deum vivum vociferatur,
 Davidis anima, præ desiderii scil. visitandi ejus
 tabernaculum vehementia, in quõ Deus præsen-
 tem tunc se exhibebat. Adeoque præpositionem
יְיָ non opus est cum Piscat. reddere propter, nec
 cum Junio statuere ellipsin: exclamant (venien-
 di) ad DEum fortem viventem (desideriõ,) nam qui
 appetit locum cultus divini publicum, ille meritõ
 ad DEum quoque clamat, ut qui ædium illarum
 est Dominus, quique facultatem largitur intro-
 grediendi, &c.

EXPLICATIO VERSUS IV.

etiam:) comparisonem hîc instituit
 Psaltes inter delectabilitatem nidi, in quo cum
 pullis suis placidè requiescit avis, & inter amœ-
 nitatem altarium vel locorum cultus divini solen-
 nium, ubi anima quoque requiescit securè, tan-
 quam inter Dei brachia, aut velut in securis in-
 cunabilis. Plenarius verò sermo quoad Latini-
 as aures esset foras talis: fervidè equidem con-
 cupiscit anima mea has ædes Dei sacras, adeo eti-
 am, (ut sicut latatur) avis, que invenit nidum, (ita
 & ego inveniens) altaria tua &c. Vel: (servus tuus,
 aut, cor & caro mea, ex vers. 3. tanquam) avis in-
 venit domum &c. videlicet altaria tua Domine. Sic
1. Samuel. XXIV, 15 & XXVI, 20. simpliciter David
 se vocat pulicem, canem mortuum, æquè ut hic
 avem de nidõ inventõ hilarem. Pertinetque hoc
 ad classẽ similiarum implicitorum, ubi desunt,
 particula *προπόσεως* & *ἀποπόσεως*, ut *Psalms. XIV,*
4. edentes populum (sicut) edunt panem: *Psal.*
CXXXV, 2. Jerusalem montes circa illam, (i. e.
 sicut circa Jerusalem sunt montes; ita) Jehova
 circa populum suum: *Job. XXIV, 19.* (ut) ficitas &
 æstus rapiunt aquas nivis (ita) sepulchrum pec-
 cantes: *Cobel. X, 1.* musca mortifera foetere facit
 unguentum, (sic) hominem pretiosum modica
 stultitia, &c.

avis:) nomen hoc est generale, quamvis
 complectens avium speciem, uti dictum *Psalms.*
VIII, 9. nonnulli tamen restringere illud h. l. ma-
 lunt ad passeres, (vide sis *Bochart. tom. 2. hieroz. f. 145.*
seq. latius hæc deducentem,) qui domum reperi-
 unt, hominum scil. ædes, in quarum rimis aut
 latebris suas parare solent mansiunculas ac ni-
 dos: quanquam acceptio isthæc vocis **אֵיבָה** tam
 stricta pro domiciliõ hominum, non sit neces-
 saria, quin potius **בַּיִת** domus & **מִדְּבַר** pro mo-
 re Psalms, res similes per synonyma in di-
 stinctis membris repetentium, habendæ erunt
 pro æquipollentibus. Avi alioquin fugitivæ, in-
 certisque sedibus erranti, se comparavit David
1. Sam. XXVI, 20. Psalms. XI, 1. hinc nidum sibi nunc
 optat, ne ave sit infelicior. Domum verò pro nido
 usurpari videas etiam apud *Virg. Georg. 2. antiquat-*
que domos avium cum stirpibus imis eruit.

invenit:] h. e. quod avis habet, re-
 C pto nido, idem & ego repertis tuis altaribus.
 Imò inventio communiter præsupponit quæsi-
 tionem: ita & hic anima priorum quærendo pas-
 sim non reperire illam potest, nisi repertis Dei altari-
 bus. Abit hic planè Bohlius: sollte mich nicht nach
 deinen Altaren verlangen/ welche sind zu Vogel und
 Schwalben-Nestern worden/ die sich in wãhrender
 Verwüstung ic. verum totus contextus non sta-
 tum ecclesiæ pressa, sed florentis, exhibet facis
 evidenter.

birundo:) ita vox hæc, libertatem aliàs
 crebro satis significans, hirundinem designat
 hic & *Proverb. XXVI, 2.* **כַּצְפִּיר** sicut avis (vel
 passeris) est vagari, **וְהִירָר** & *birundinis* volare; ita
 maledictio non merita non venit. Ratio dedu-
 ctionis in promptu, cum *hirundo libertatem* amet
 adeo, ut citius moriatur, quam in cavẽa serviat
 homini inclusa: vel quia liberè vagatur inter
 homines, inque eorum ædibus nidulatur. *Chall.*
LXX, & Vulgat. Turtur, legentes **וְהִירָר** pro **וְהִירָר**
 quanquam *Bochartus tom. 2. hieroz. fol. 51. seq. late*
 propu-

149
 pugnaret han
 columbum vel
 columbis ag
 ponit hic p
 magnis ced
 Verum q
 in æde sacra
 hominum co
 columbis agre
 cura in te
 nidum:)
 atque requ
 nidõ, ne in
 rapacit
 frigidit
 animæ p
 accom
 quõ.)
 est, בּוֹ
 prazmit
 pleonasticõ
 יִרְנְנוּ
 speravi. V
 שֵׁשׁ
 ibis. &
 אֵיבָה
 pu
 rum
 amor, t
 quod fib
 nido;
 altarium
 securitatem
 super pu
 aquilinis,
 efflor
 merka co
 mox sub
 avibus da
 in ta
 taceo alia
 alta
 ad ver
 servus,
 Domine.
 sed sine
 ut sit a
 Pari etiam
 addens,
 VIII, 2.
 tamen e
 quæ
 ponere
 nido. C
 se & aver
 amorem secur
 verò men
 firmè cultus
 putat ne
 idem a
 Psalms. xxv
 ad
 sacr
 eucharisti
 affer
 erat altare
 igitur
 ubi hie
 Luc. 1,